

متن پرسش

سلام حضرت استاد: خسته نباشید. یکی از خواسته های فطرى ما کسب علم و دانش است. کسى که خداوند به او استعدادهاى زیادى داده اعم از هنر و حافظه قوى و فهم فلسفى و عرفانى و رياضى و... و مى تواند با برنامه ريزى و وصل به حق، ذوالفنون شود (مثل علامه حسن زاده) ولى با بطالت و بى برنامه گى و تنبلى فقط در يك حوزه متخصص شود يا در هيچ حوزه اى نشود، دير يا زود فرياد نارضايتى فطرت در دنيا بلند مى شود و منشا برخى افسردگى ها، همين جواب ندادن به استعدادهاست و در قیامت هم مثل استعدادهاى عرفانى جاى خالى اين استعدادها ولو دانشمندی در علوم پایه باشد را مى بيند و حسرت مى خورد و حسرت نداشتن مقامات علمى را مى خورد. درست است در آنجا شیمی و خطاطی و زبان انگلیسی و... به درد نمى خورد ولى ملکه اينها را با خود آنجا مى برد و از اين ملکه خيلى کار برمى آيد. (همانطور که علامه مجتهد در طب قدیم و رياضى و نجوم و... هستند) ولى اين نارضايتى صادق فطرت با نارضايتى کاذب غريزه که طلب علم برای مدرک و شهرت و مقام و ثروت باشد خيلى متفاوت است و شما، غصه نخوردن برای مدرک و اينکه آن را دنيا مى دانيد قسم دوم است نه اول و بايد دقت کرد. اگر اين استنباط من از فرمايشات شما درست باشد خيلى ها با کوتاهى در استعدادها، قیامت حسرت خواهند خورد. درست فهميده ام درس را استاد؟ مى خواهم مقاله اى تنظيم کنم ببخشيد استاد که همه نوع سوال ساده اى مى پرسم. سپاس بسيار از اين همه لطف شما در تحمل من.

متن پاسخ

باسمه تعالى: سلام عليكم: نکات خوبى مى فرمایید. منتها عنایت بفرمایید در قیامت که شرایط «إِلَيْهِ رَاجِعُونَ» است و رجوع إلى الله در میان است، ما از نداشتن علوم و ملکاتى در حسرت هستيم که در اين رجوع بايد به ما کمک کند و از نوع علم و عمل را کم داریم. موفق باشيد